

SUOMEN PANKIN
KIRJASTO

RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGES

BERÄTTELSE

FÖR ÅR 1960

TILL
RIKSDAGENS BANKUTSKOTT

HELSINGFORS 1961

RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGES

BERÄTTELSE

FÖR ÅR 1960

TILL
RIKSDAGENS BANKUTSKOTT

HELSINGFORS 1961

INNEHÅLL

	Sid.		Sid.
<i>Finlands Banks verksamhet</i>	3	Fonder underställda bankfullmäktiges över-	12
Den ekonomiska utvecklingen under 1960	3	vakning	12
Finlands Banks penningpolitik	4	Tilläggsräntan på rediskonteringar	12
Utvecklingen av bankens balans i samman-	5	Räntan på Finlands Banks depositionsbevis ..	13
drag	5	Öppnandet av avdelningskontoret i Rovaniemi	13
Valutakurserna och bankens förhållande till	6	Försäljning av i Jyväskylä belägen gård och	13
utlandet	6	tomt	13
Förhållandet till staten	7	Tillåtelse för Mortgage Bank of Finland Oy	13
Den direkta utlåningen och förhållandet till	8	att ändra sin bolagsordning	13
egna kunder	8	Ny korrespondentbank	14
Förhållandet till penninginstituten	9	Inrättande av ny befattning och i vissa be-	14
Sedelstocken	9	fattningar företagna förändringar	14
Sedelutgivningsrätten och dess användning ..	9	Förhöjning av befattningshavarnas avlöning	14
Bokslutet	10	Ändring av § 5 och 6 i Finlands Banks pen-	14
<i>Av bankfullmäktige handlagda ärenden</i>	12	sionsstadga	14
Inlösningsen av sedlar	12	Grunderna för extraordinarie befattningshava-	15
Revisionen	12	res och semestervikariers semester	15
Granskningen av lånerörelsen och valuta-	12	Beviljade pensioner, familjepensioner och un-	15
handeln	12	derstöd samt beviljad begravningshjälp	15
Inventeringen och inspektionen av avdelnings-	12	Kontrollanterna vid avdelningskontoren	15
kontoren	12	Bankfullmäktige	16
		Revisorerna	17

Finlands Banks verksamhet

Den ekonomiska utvecklingen under 1960

Då året 1960 gick in var konjunkturuppgången som starkast. Produktionen ökades raskt, och de ekonomiska resurserna lade inga hinder i vägen för fortsatt stegring. Tidigt på våren kunde man emellertid observera att produktionskrafterna började vara nära nog fullt utnyttjade, varför produktionen inte mera kunde stiga med samma hastighet. Dels hade totalefterfrågan redan en längre tid föregående år vuxit snabbare än totalproduktionen och därmed skapat ett avsevärt efterfrågetryck. Under förra hälften av 1960 ökades denna spänning mellan tillgång och efterfrågan och utlöste en stark importtillväxt. Dels försiggick en mindre stegring i den inhemska prisnivån. Allt detta möjliggjordes av att likviditeten i samhället då ännu var synnerligen god och av att bankerna högst betydligt ökade sin långivning.

Från Finlands Bank hade redan hösten 1959 utgått varningar till bankerna för överdriven kreditexpansion. Under loppet av 1960 grep Finlands Bank upprepade gånger till penningpolitiska medel för att stävja bankernas utlåningslust. Bankkrediterna ökades det oaktat särdeles kraftigt ända till sommaren. Först på hösten kunde en retardering av utlåningen förmärkas. Samtidigt började också totalefterfrågan anpassa sig efter produktionen, vilket omedelbart visade sig i att både import- och prisstegringen avstannade.

För utrikeshandeln var den internationella konjunkturen gynnsam. Efterfrågan i utlandet var livlig, och särskilt exporten av trä-

och pappersprodukter steg ansevärt. Totalt växte exportens värde med 18 % under året. Ökningen gällde både mängden och priserna. Även investeringsverksamheten ökades starkt under hela året. Investeringsprojekten nådde nu det stadium att de krävde proportionsvis mindre byggnadsverksamhet och mera maskiner och anläggningar, en förskjutning som i sin mån ökade importbehovet. För konjunkturutvecklingen var den privata konsumtionen av mindre betydelse än exporten och investeringarna. Ett undantag utgjorde dock efterfrågan på varaktiga konsumtionsvaror, vilken otvivelaktigt befordrades av att avbetalningshandeln fick allt större utbredning. I övrigt utvecklades den privata konsumtionen i stort sett i takt med den totala inkomstbildningen.

Utrikeshandeln för hela året visade ett mindre underskott än man ännu på våren hade befarat, när importbehovet var som störst. Jämfört med 1959 ökades importen med 27 %, enbart till följd av att importvolymen växte, ty priserna höll sig fasta. Underskottet i handelsbalansen var 23 miljarder mark, men då de s.k. osynliga posterna i bytesbalansen i stället lämnade ett överskott om 11 miljarder, slutade betalningsbalansen med ett minus på 12 miljarder mark. Landets hela guld- och valutareserv förblev det oaktat nästan oförändrad, beroende på att importen delvis finansierades med kortfristiga och långfristiga utländska krediter.

Utvecklingen av produktionsverksamheten återspeglas givetvis också i sysselsättningen. Under första kvartalet var arbetslösheten en-

ligt beräkningarna rörande arbetskraftens användning en tredjedel mindre än ett år tidigare. Under vårens lopp sjönk arbetslösheten till sitt minimum. Tack vare det fördelaktiga läget på arbetsmarknaden kunde man reducera de med allmänna medel finansierade sysselsättningsarbetena, närmast inom väg- och vattenbyggnad.

Stegringen i prisnivån blev ungefär lika stor som år 1959. Levnadskostnaderna steg med 2.9 % närmast emedan födoämnen och hyror blev dyrare, medan stegringen i partipriser om 2.7 % i främsta rummet berodde på att priserna på skogshushållningsprodukter gick upp.

Ehuru produktionsökningen saktade av under året, växte produktionen som helhet med 8 %. Under fjärde kvartalet var totalproduktionen c. 20 % större än våren 1958, då vågdalen i konjunkturen nåddes.

Finlands Banks penningpolitik

Den nedgång i affärsbankernas likviditet som hade börjat under senare hälften av 1959 fortfor år 1960 trots en avsevärd ökning i inlåningen. Finlands Bank försökte med penningpolitiska medel verka närmast därhän att bankerna skulle höja sin likviditet för att då konjunkturen försvagades kunna trygga en fortsatt utlåning.

Redan i slutet av 1959 hade direktionen fattat beslut om att limiten för rediskontering utan tilläggsränta från början av 1960 skulle sänkas från 60 % till 30 % av resp. banks egna medel. Under januari och februari höll sig rediskonteringen faktiskt relativt låg, men till utgången av april hade den redan överskridit 10-miljarderstreck, och under resten av året rörde den sig ovanom denna nivå. Nedgången i bankernas likviditet berodde utan tvivel, utom på sådana allmänna faktorer som påverkar utbudet av centralbankspengar, till rätt stor del på bankernas alltför frikostiga kreditutfästelser. I detta skede undvek Finlands Bank att genomdriva en allmän räntehöjning, men försökte i stället få till stånd en differentiering av bankernas utlåningsräntor, som i årtal hade varit i det närmaste

enhetliga, oberoende av t.ex. krediternas ändamål eller kredittidens längd. De rediskonterande bankerna berättigades därför att från början av juni tillämpa en ränta högre än 7 % men högst 8 % på ett kreditbelopp som motsvarade högst 10 % av vederbörande banks utlåning till allmänheten den 31 maj, dock under förutsättning att det vägda medeltalet av bankens utlåningsräntor ej översteg nivån per nämnda dag. Räntehöjning förordades av Finlands Bank främst för sådana krediter som var ägnade att direkt öka efterfrågan på inhemska och utländska konsumtionsvaror samt handelns lager, varemot räntesänkning rekommenderades speciellt för exportkrediter och de krediter bankerna beviljar små exportföretag samt sådan hemmamarknadsindustri vars konkurrenskraft gentemot utlandet var i behov av förstärkning. De flesta banker begynte på denna bas tillämpa räntedifferentiering, med resultat att i slutet av året krediterna med en ränta överstigande 7 % uppgick till sammanlagt 23.6 miljarder mark.

Under förra halvåret växte penninginstitutens utlåning till allmänheten med hela 58.3 miljarder mark, jämfört med 28.3 miljarder under motsvarande tid år 1959. Störst var ökningen i affärsbankerna, ej blott relativt utan också absolut taget. Deras utlåning växte med 30.1 miljarder, motsvarande 10.3 miljarder föregående år. Inlåningen från allmänheten steg under förra halvåret med totalt 30.4 miljarder mark, därav affärsbankernas inlåning med 11.9 miljarder. År 1959 var motsvarande tal 32.6 resp. 19.3 miljarder. I affärsbankerna var således utlåningsökningen nu snabbare än år 1959, medan inlåningsökningen hade saktat av. Detta berodde uteslutande på checkräkningarna, ty de egentliga depositionerna växte fullt lika kraftigt som året förut.

Under det senare halvåret var bankernas likviditet alltför rätt svag. Rediskonteringsbehovet var emellertid ingalunda jämnt fördelat mellan de olika bankerna. Enligt då gällande bestämmelser skulle penninginstitut vars rediskonter växte över summan av de egna medlen komma särskilt överens om rediskonteringsvillkoren med Finlands Bank. Då en av bankerna fortlöpande hade rediskonter utöver nämnda gräns, ändrade

Finlands Bank från början av juli bestämmelserna så, att om ett penninginstituts rediskontering översteg summan av dess egna medel, tilläggsräntan skulle höjas stegvis ända till maximum 3 %, som tillämpades då rediskonteringssumman översteg de egna medlen med 50 %. I oktober ansåg bankfullmäktige det nödigt att höja detta maximum från 3 % till 4 %; detta beslut tillämpade direktionen från början av november så, att tilläggsräntan var 4 % då rediskonteringen översteg de egna medlen med 90 %.

Under hela året växte penninginrättningarnas utlåning med 112.5 miljarder mark och deras inlåning med 80.4 miljarder. Utlåningsökningen var alltså under senare halvåret blott obetydligt större än inlåningsökningen, vilket visar att bankerna hade lyckats hindra en ytterligare nedgång i sin likviditet.

Bland andra åtgärder av penningpolitisk art kan nämnas, att Finlands Bank i november började sälja depositionsbevis till banker och kommuner (se s. 13). Redan i början av mars begynte Finlands Bank åter enligt lagen av den 30 december 1954 ta emot konjunkturreserveringar i valuta av exportörer av träförädlingsprodukter. I detta sammanhang bör även nämnas åtgärderna för utvidgning av exportkrediten. Efter underhandlingar med Bankföreningen i Finland beslöt Finlands Bank att den 1 juli börja mot 6 procents ränta rediskontera 1/2—5 års exportväxlar som anslöt sig till halvånga, av Exportkredit Ab godkända exportkrediter.

Utvecklingen av bankens balans i sammandrag

Följande sammanställning ger en allmän översikt av förändringarna under året i bankens förmögenhetsbalans och av deras penningpolitiska betydelse. Kontona är enligt sin natur fördelade på några huvudgrupper, och för dessa samt de i dem ingående viktigaste balansposterna anges, huruvida förändringarna ökat (+) eller minskat (—) sedeleirkulationen.

Utländska konton		mrd mk	
Guld- och valutareserven, minskning	— 6.4		
Utländska växlar och obligationer, ökning	+ 3.1		
För export till Sovjetunionen före 1958 beviljade förskott, minskning	— 5.6		
Övriga poster, nettoförändring	+ 1.5		— 7.4
Statens konton			
Konsolideringslånet, minskning	— 3.1		
IMF- och IBRD-växel, minskning	— 3.5		
Kredit för säkerhetsupplag, minskning	— 3.2		
Statens checkräkning, minskning	+ 0.2		
Exportavgiftslånen	+ 2.7		— 6.9
Allmänhetens konton			
Inhemska växlar i mark, ökning	+ 3.3		
Inhemska växlar i utländskt mynt, minskning	— 1.0		
Övriga poster, nettoförändring	+ 0.2		+ 2.5
Särskilda konton			
Depositionsbevis, ökning	— 0.3		
Värderingsräkningar, ökning	— 3.6		
Bankens egna medel, ökning	— 1.0		
Övriga poster, nettoförändring	+ 1.4		— 3.5
	Summa		— 15.3
Förhållandet till bankerna			
Rediskonterade växlar, ökning	+ 15.8		
Bankernas checkräkningar, minskning	+ 2.2		
Terminsköp av obligationer, netto	+ 0.6		+ 18.6
Summa = ökning i sedeleirkulationen			+ 3.3

Enligt sammanställningen bildade rörelsen på de utländska kontona den förnämsta kontraktiva faktorn. Bankens guld- och valutaförråd minskades med 6.4 miljarder mark, och därjämte likviderades de med bilaterala tillgångar jämförbara förskott, som före 1958 hade givits åt exportörer till Sovjetunionen och som ännu i början av 1960 utgjorde 5.6 miljarder. Beaktas därtill ökningen av utländska växlar och obligationer i portfölj samt nedgången i en del utländska skulder, finner man att det utländska nettotillgodohavandet sjönk med 7.4 miljarder mark; dessutom återspeglades minskningen i valutaförrådet i värderingsräkningarna. Här må dock framhållas att minskningen i bankens valutareserv motvägdes av en ökning i valutabankernas och statskontorets valutabehållning, varför hela landets valutareserv i slutet av året låg i stort sett på samma nivå som ett år tidigare.

Inkomstöverskottet i statshushållningen bidrog ungefär lika mycket som minskningen i de utländska tillgodohavandena till att minska tillgången på centralbankspengar. Såsom av ovanstående sammanställning framgår, avkortade staten år 1960 krediten för säkerhetsupplag, växelkrediten härrörande från medlemskapet i de internationella penninginstituten ävensom konsolideringslånet med sammanlagt 9.8 miljarder mark. Medräknat minskningen på statens checkräkning och det under året lyfta beloppet av exportavgiftslånen, förbättrades statens ställning gentemot Finlands Bank med ett nettobelopp av 6.9 miljarder mark.

Beaktar man ytterligare rörelsen på de privata kontona och på vissa andra konton som närmast omfattar bankens egna medel finner man, att den reducerade centralbankspengarnas belopp med sammanlagt 15.3 miljarder mark. För jämförelsens skull kan nämnas att motsvarande faktorer år 1959 tvärtom åstadkom en ökning med 19.9 miljarder. Omsvängningen i den penningekonomiska utvecklingen och i bankens kreditpolitik avspeglas alltså alldeles tydligt även i förändringarna av balansen.

Då sedelcirkulationen på grund av det ökade behovet av betalningsmedel samtidigt växte med 3.3 miljarder mark, sjönk bankernas likviditet i förhållande till Finlands Bank med hela 18.6 miljarder mark. Härvid har utom rediskonteringen och checkräkningarna även beaktats bankernas obligationsförsäljningar, vilka för de rediskonterande bankerna är ett medel att skaffa centralbankspengar.

Denna väsentliga nedgång i bankernas likviditet berodde naturligtvis till en viss del direkt på att centralbanken minskade sitt penningutbud, och alltså närmast på att bankens valutatillgodohavanden sjönk samtidigt som statshushållningen gav ett kassaöverskott. Men å andra sidan var den otvivelaktigt också till betydande del en följd av att bankerna under året så kraftigt ökade sin utlåning. Utlåningsökningen stegrade totalerfrågan och därigenom importen, vilket i sin tur hindrade en förbättring av valutaläget, samt bidrog till det stora inkomstöverskottet i statshushållningen och det ökade sedelbehovet.

I det följande analyseras bankens verksamhet mera i detalj på basen av balansjämförelser.

Valutakurserna och bankens förhållande till utlandet

Finlands Bank noterade alltså begränsat föränderliga kurser på de flesta valutor. Sedan Frankrike anslutit sig till multilateralavtalet mellan Finland och dess västeuropeiska handelspartners, började banken vid ingången av redogörelseåret notera sådana kurser också på den nya franska francen. Likaså övergick banken den 21 juni 1960 till föränderliga noteringar för isländska kronor.

Nedanstående tabell visar Finlands Banks officiella valutakurser i slutet av 1959 och 1960. De valutor, för vilka vid utgången av 1960 fast kurs noterades, är betecknade med stjärna.

		31. 12. 59 mk	31. 12. 60 mk
New York	1 \$	320: 20	320: 50
Montreal	1 Can \$	336: 30	322: —
London	1 £	896: —	898: 50
Stockholm	100 Skr	6 185: —	6 195: —
Oslo	100 Nkr	4 484: —	4 490: —
Köpenhamn	100 Dkr	4 643: —	4 650: —
Bryssel	100 Bfr	640: 50	645: —
Amsterdam	100 Hfl	8 495: —	8 496: —
Zürich	100 Sfr	7 420: —	7 442: —
Frankfurt a. M. ..	100 DM	7 678: —	7 680: —
Paris	100 NF	6 498: —	6 532: —
*Prag, clearing ...	100 Kč	4 458: —	4 458: —
Lissabon	100 Esc	1 120: —	1 120: —
Wien	100 S	1 234: —	1 232: —
*Moskva, clearing	100 Rbl	8 025: —	8 025: —
Rom	100 Lit	51: 60	51: 60
Reykjavik	100 Ikr	—	843: —

De bilaterala betalningsavtalen med Island, Paraguay och Uruguay upphörde under året, varefter betalningsrörelserna till och från dessa länder började ske på multilateral bas. I slutet av året utlöpte även bilateralavtalen med Spanien och Brasilien, och sedan ingången av 1961 sker betalningen mellan Finland och dessa länder i konvertibla valutor. Ovannämnda multilateralavtal förnyades mot slutet av redogörelseåret för år 1961.

I början av 1960 trädde de år 1959 givna lagarna om valutareglering (441/59) och valutahandel (538/59) i kraft. Dessa lagar jämte verkställighetsförfordningar, samt de valutaregleringsbestämmelser Finlands Bank på basen av dem utfärdade, medförde betydande nya lättnader för s.k. osynliga betalningar. Genom statsrådets beslut (445/60),

givet i slutet av året angående lättnader i valutaöverlåtelseplikten, utvidgades ytterligare i Finland bosatta personers rätt att inneha och använda utländsk valuta.

Följande sammanställning belyser utvecklingen av de i balansen ingående utländska kontona.

Utländska konton

milj. mk

	31. 12. 59	31. 12. 60	Förändring
Guld	8 454	9 120	+ 666
Utländska valutor	64 611	59 482	— 5 129
Utländska växlar	366	870	+ 504
Utländska obligationer	3 263	5 833	+ 2 570
För export till Sovjetunionen före 1958 beviljade förskott	5 620	—	— 5 620
Aktiva	82 314	75 305	— 7 009
Utländska valutakonton	2 116	4 057	+ 1 941
Utländska markkonton	4 780	4 241	— 539
Långfristig utländsk skuld	11 060	10 030	— 1 030
Passiva	17 956	18 328	+ 372
Nettotillgodohavande i utlandet	64 358	56 977	— 7 381

Bankens guld- och valutareserv, som erhålles då man från summan av guld och utländska valutor avdrar skulderna på utländska valutakonton, minskades under redogörelseåret med 6 404 milj. mark och utgjorde vid årets slut 64 545 miljoner. Dess sammansättning vid utgången av 1959 och 1960 framgår av följande tabell.

Guldet och de konvertibla valutorna minskades med sammanlagt 4.8 miljarder mark, medan beloppet av bilaterala valutor sjönk med 1.6 miljarder. Vid utgången av 1960 representerade guldet och de konvertibla valutorna 83 % av hela reserven, mot 82 % ett år tidigare.

	31. 12. 59 mrd mk	31. 12. 60 mrd mk	Förändring mrd mk
Guld	8.4	9.1	+ 0.7
Konvertibla valutor ..	49.7	44.2	— 5.5
Icke-transferabla			
EMA-valutor	4.7	3.2	— 1.5
Östvalutor	4.4	1.7	— 2.7
Övriga valutor	3.7	6.3	+ 2.6
Guld- och valuta-			
 reserven	70.9	64.5	— 6.4

Förhållandet till staten

Finlands Banks och statens kontorelationer framgår av följande sammanställning.

Statens konton

milj. mk

	31. 12. 59	31. 12. 60	Förändring
Konsolideringslånet	6 875	3 750	— 3 125
IMF- och IBRD-växel	3 451	—	— 3 451
Kredit för säkerhetsupplag	6 786	3 581	— 3 205
Aktiva	17 112	7 331	— 9 781
Checkräkning	6 418	6 187	— 231
Exportavgiftskontot	3 029	343	— 2 686
Passiva	9 447	6 530	— 2 917
Statens nettoskuld	7 665	801	— 6 864

Staten löste under året in de förfallna obligationerna av konsolideringslånet för sammanlagt 2 500 milj. mark, samt därutöver i förskott en 625 miljoners obligation, som förfaller den 16 september 1962. Likaså betalade staten hela den växel på 3 451 milj. mark, som täckte de av banken för statens räkning erlagda medlemsandelarna i Internationella Valutafonden och Internationella Återuppbyggnadsbanken. Växeln ingick i balansen i kontot „övriga fordringar”. Detta konto upptar också krediten för säkerhetsupplag, vilken staten under året avkortade med ett nettobelopp av 3 205 milj. mark.

Beaktar man å andra sidan minskningen på statens checkräkning och det lyfta beloppet av i exportavgiftslagen förutsatta lån, finner man att statens hela nettoskuld till Finlands Bank minskades med 6 864 milj. mark. I slutet av året var nettoskulden endast 801 milj. mark.

Den direkta utlåningen och förhållandet till egna kunder

Bankens förhållande till privata kunder belyses nedan.

Privata kundkonton

milj. mk

	31. 12. 59	31. 12. 60	Förändring
Växlar i mark	3 888	7 232	+ 3 344
Checkräkningar	267	418	+ 151
Växlar i utländskt mynt	11 535	10 496	— 1 039
Övriga fordringar	998	1 034	+ 36
Aktiva	16 688	19 180	+ 2 492
Checkräkningar	233	167	— 66
Övriga kortfristiga skulder	159	183	+ 24
Passiva	392	350	— 42
Nettoutlåning till privata kunder	16 296	18 830	+ 2 534

Överföringen av kreditkunder till andra penninginstitut kunde under redogörelseåret ej fortgå, då penningmarknaden stramades till. De inhemska växlarna i mark, vilka utgör största delen av bankens direkta ut-

låning till sina egna kunder, ökades under året med 3 344 milj. mark, närmast emedan tidigare beviljade krediter utnyttjades i större utsträckning än förut. I denna växelkredit ingick i slutet av 1960 även en del

exportkrediter. De inhemska växlarna i utländskt mynt, vilka utgör täckning för utländska lån som banken förmedlat till inhemska företag, minskades däremot genom amortering med 1 039 milj. mark. Inberäknat en del andra krediter ävensom motsvarande passiva poster växte bankens hela nettoutlåning till privata kunder med 2 534 milj. mark.

Finlands Banks officiella diskontränor

hölls under året oförändrade med 6 % som undre och 7 ½ % som övre gräns. I praktiken debiterades för växlar 6 ¾—7 %.

Förhållandet till penninginstituten

Utvecklingen av kontoförhållandet mellan banken och penninginstituten framgår av följande sammanställning.

Bankernas konton

milj. mk

	31. 12. 59	31. 12. 60	Förändring
Aktiva: Rediskonterade växlar	4 718	20 514	+ 15 796
Passiva: Bankernas checkräkningar	3 856	1 683	— 2 173
Bankernas nettoskuld	862	18 831	+ 17 969

Rediskonteringen växte under året med 15 796 milj. mark. Det kan nämnas, att rediskonterna i medeltal per rapportvecka utgjorde 12.4 miljarder mark mot 1.8 miljarder år 1959.

Grundräntan för rediskontering var under hela året 6 ¾ % såsom förut. För tilläggsräntan redogjordes på s. 4—5.

I ovanstående tabell ingår ej de statens kassaobligationer som bankerna sålt till Finlands Bank för återköp inom fastställd termin. Dyliga obligationer innehade banken i slutet av året till ett värde av 1 895 milj. mark, eller 1 095 miljoner mera än ett år tidigare.

Likaså utesluter tabellån Mortgage Bank of Finland Oy:s konto, som i balansen ingår bland „övriga kortfristiga skulder”.

Mortgage Banks tillgodohavande minskades under året från 252 milj. mark till 158 miljoner.

Sedelstocken

I och med att konjunktursteget ökade behovet av betalningsmedel, steg sedeleirkulationen under året med 3 300 milj. mark. I slutet av året belöpte den sig till 72 735 miljoner. Medeltalet av veekonoteringarna var 67 235 milj. mark mot 61 746 miljoner för 1959.

Sedelutgivningsrätten och dess användning

Följande tabell belyser sedelutgivningsrätten och dess användning.

Sedelutgivningsbalansen

milj. mk

	31. 12. 59	31. 12. 60	Förändring
Sedelutgivningsrätt			
Ordinarie täckning	76 694	75 305	— 1 389
Supplementär täckning	27 016	41 992	+ 14 976
Summa	103 710	117 297	+ 13 587
Sedelutgivning			
Utelöpande sedlar	69 435	72 735	+ 3 300
Kortfristiga skulder	17 814	16 676	— 1 138
Innestående på checkkredit	929	978	+ 49
Sedelutgivningsreserv	15 532	26 908	+ 11 376
Summa	103 710	117 297	+ 13 587

Till följd av valutaminskningen sjönk den ordinarie sedeltäckningen med 1389 milj. mark, medan den ökade rediskonteringen med 14 976 miljoner höjde summan av de som supplementär täckning giltiga växlarna. Hela sedelutgivningsrätten steg därför med 13 587 milj. mark. Det använda beloppet åter växte med 2 211 milj. mark, närmast genom att den utelöpande sedelstocken öka-

Aktiva	31. 12. 59 milj. mk	31. 12. 60
Guld	8 454	9 120
Utländska valutor	64 611	59 482
Utländska växlar	366	870
Utländska obligationer ...	3 263	5 833
<i>Ordinarie sedeltäckning</i> ..	<i>76 694</i>	<i>75 305</i>
Diskonterade inhemska växlar		
I utländskt mynt	11 535	10 496
I mark	3 888	7 232
Rediskonterade växlar	4 718	20 514
Statens konsolideringslån .	6 875	3 750
<i>Supplementär sedeltäckning</i>	<i>27 016</i>	<i>41 992</i>
Inhemska obligationer	2 620	3 070
Checkräkningar	267	418
Skiljemynt	654	719
Övriga fordringar	14 555	3 615
<i>Övriga tillgångar</i>	<i>18 096</i>	<i>7 822</i>
Summa	121 806	125 119

Bankens synliga egna medel oberäknat redogörelseårets vinst belöpte sig till 14 362 milj. mark. Ökningen under året var 623 miljoner, dvs. det belopp som av 1959 års vinst överfördes till reservfonden. Utöver dessa medel äger banken avsevärda förmögenhetsobjekt som inte kommer till synes i balansen. Hit hör huvudkontorets gamla

Intäkter	1959 mk	1960 mk
Räntor på inhemska utlåning	564 061 800	864 482 076
Räntor på konton i utlandet	1 038 809 072	1 294 707 769
Räntor på obligationer	334 445 304	432 285 339
Provisioner	148 963 311	125 809 539
Agiovinster	254 968 108	239 547 624
Övriga intäkter	111 648 780	131 989 772
Summa	2 452 896 375	3 088 822 119

des. På så sätt steg sedelutgivningsreserven med 11 376 milj. mark och utgjorde vid årets slut 26 908 miljoner.

Bokslutet

Som komplettering till ovanstående redogörelse återges här bankens förmögenhetsbalans i dess helhet.

Passiva	31. 12. 59 milj. mk	31. 12. 60
<i>Utelöpande sedlar</i>	<i>69 435</i>	<i>72 735</i>
Utländska valutakonton ..	2 116	4 057
Utländska markkonton ...	4 780	4 241
Statens checkräkning	6 418	6 187
Bankernas checkräkningar	3 856	1 683
Övriga checkräkningar ...	233	167
Övriga kortfristiga skulder	411	341
<i>Kortfristiga skulder</i>	<i>17 814</i>	<i>16 676</i>
Utländska långfristiga skulder	11 060	10 030
Inhemska långfristiga skulder	3 029	603
<i>Långfristiga skulder</i>	<i>14 089</i>	<i>10 633</i>
<i>Värderegleringsräkningar</i> .	<i>5 482</i>	<i>9 085</i>
Grundfond	10 000	10 000
Reservfond	3 739	4 362
Resultaträkning	1 247	1 628
<i>Eget kapital</i>	<i>14 986</i>	<i>15 990</i>
Summa	121 806	125 119

byggnad och den nya, delvis i bruk varande byggnaden, filialkontorens fastigheter och en del andra fastigheter som banken behöver ävensom aktier, främst aktiemajoriteten i Tervakoski Oy.

Finlands Banks resultaträkning för 1959 och 1960 ter sig som följer.

Kostnader

	1959 mk	1960 mk
Löner och arvoden	411 826 251	427 690 845
Pensioner och understöd	36 503 650	37 885 450
Familjepensioner	11 483 505	12 132 855
Bankfullmäktiges arvoden och kostnader ..	1 470 775	1 553 750
Kontrollanternas vid filialkontoren arvoden	869 100	1 366 400
Andelar i barnbidrag och folkpensioner	19 402 031	20 237 722
<i>Sedeltilverkning</i>	<i>197 172 700</i>	<i>232 061 700</i>
Avskrivningar	426 037 527	599 761 952
Övriga kostnader	100 981 120	128 052 997
Räkenskapsårets vinst	1 247 149 716	1 628 078 448
Summa	2 452 896 375	3 088 822 119

Bankens totala inkomster ökades från år 1959 med 636 milj. mark, närmast beroende på att ränteinkomsten från rediskonter och utländska valutor växte. Totalt steg kostnaderna under året till 1 461 milj. mark eller 255 miljoner högre än året förut. Ökningen berodde nästan uteslutande på att byggnadsarbetena vid huvudkontoret och Rovaniemi filial föranledde högre avskrivningar.

Bankens vinst utgjorde 1 628 078 448 mark. Härav har enligt reglementet hälften eller 814 039 224 mark överförts till reservfonden. Den andra hälften har förts till kontot för odisponerade vinstmedel, och om dess användning beslutar riksdagen.

Bankfullmäktige föreslår, att

detta belopp, 814 039 224 mark, överföres till statsverket.

Av bankfullmäktige handlagda ärenden

Inlösningsen av sedlar

Då den förordning, varigenom Finlands Bank senast den 8 november 1957 hade berättigats att avvika från stadgandena om inlösningsen av sedlar i § 8 mom. 1 i sitt reglemente, vid 1960 års slut skulle ha upphört att gälla, tog bankens direktion, som icke ansåg återgång till guldmyntfot möjlig, initiativ till en förlängning av förordningens giltighetstid. Bankfullmäktige, som omfattade direktionens förslag, anhöll att statsrådet medelst förordning måtte berättiga Finlands Bank att till utgången av år 1963 fortsättningsvis avvika från stadgandena i § 8 mom. 1 i sitt reglemente.

Denna rätt beviljades banken medelst en den 7 oktober 1960 given förordning.

Revisionen

De vid 1959 års riksdag utsedda ordinarie revisorerna, chefredaktören Matti Janhunen, stadskamreraren Veikko Kokkola, lantbruks- teknikern Lauri Laine, jordbrukaren Yrjö Sinkkonen samt stadsdirektören Arno Tuurna verkställde den 22—26 februari senaste år revision av bankens räkenskaper för år 1959. I enlighet med revisorernas tillstyrkan beviljade bankfullmäktige direktionen ansvarsfrihet för bankens förvaltning under år 1959.

Granskningen av lånerörelsen och valuta- handeln

Bankfullmäktige har under året i enlighet med sin instruktion granskat bankens lånerörelse och övriga placeringar ävensom valutahandeln vid följande tidpunkter: den 10 februari, den 6 april, den 12 maj, den 1

juni, den 25 augusti, den 26 oktober och den 13 december.

Inventeringen och inspektionen av avdelningskontoren

a) I huvudkontoret

Bankfullmäktige har i enlighet med § 6 i sin instruktion verkställt inventering av huvudkontorets kassor och kassavalv ävensom lånehandlingar och säkerheter samt panter och depositioner. Inventeringen gav icke anledning till anmärkning.

b) I avdelningskontoren

Bankfullmäktige har övervakat, att avdelningskontorens handkassor och kassavalv en gång i månaden samt växlar, skuldsedlar och panter minst tre gånger under året har inventerats av kontorens kontrollanter.

Den i § 2 i bankens instruktion stadgade inspektionen har verkställts vid samtliga avdelningskontor.

Fonder underställda bankfullmäktiges övervakning

Bankfullmäktige har godkänt räkenskaperna för år 1959 för de Längmanska och Rosenbergska fonderna ävensom sänt avskrif- ter av räkenskaper till bankutskottet.

Tilläggsräntan på rediskonteringar

I enlighet med direktionens framställning av den 14 september beslöt bankfullmäktige den 26 oktober bevilja direktionen för Finlands Bank rätt att av penninginstitut, beroende på månadsmedeltalet av dess totala skuld till Finlands Bank, vid rediskontering efter prövning uppbära tilläggsränta om högst 4 %.

Räntan på Finlands Banks depositionsbevis

I en till bankfullmäktige riktad skrivelse av den 12 maj framhöll direktionen att kreditanstalterna för att kunna jämna ut i kreditgivningen förekommande fluktuationer borde givas möjlighet till alternativ, kortfristig investering. Kreditanstalternas möjligheter till sådan investering är dock ringa, emedan kortfristiga säljbara värdepapper ej står till buds i hemlandet och investeringen i kortfristiga utländska värdepapper, vilken affärsbankerna på Finlands Banks uppmaning och genom dess förmedling i någon mån företagit, har sin begränsning. För att inhemska placeringar skall reducera penningtillgången på samma sätt som utländska, borde de ske i Finlands Bank. På grund härav och då det är uppenbart, att möjligheten att genomföra kortfristiga placeringar skulle öka kreditanstalternas benägenhet och möjligheter att jämna ut fluktuationerna i sin kreditgivning och sovra bland ansökningarna särskilt om kortfristig kredit, ansåg direktionen att Finlands Bank borde börja sälja på marknaden fritt omsättningsbara, på innehavaren utställda tre eller sex månaders depositionsbevis, vilka Finlands Bank periodvis skulle bjuda ut, varvid läget på penningmarknaden vid ifrågavarande tidpunkt skulle vara avgörande för storleken av den post som skulle säljas ävensom för räntevillkoren.

En förutsättning för införandet av sådana depositionsbevis är dock att de göres räntebärande, vilket åter förutsätter att bankfullmäktige berättigar Finlands Bank att erlagga ränta på dem. Direktionen anförde därför i sin skrivelse att, emedan erläggande av ränta kan tillåtas endast på grund av särskilda omständigheter, ränta på depositionsbevisen måtte på grund av kreditvolymens exceptionella expansion få erläggas fram till utgången av juni 1961, vid vilken tidpunkt de sista under redogörelseåret utfärdade depositionsbevisen med sex månaders löptid skulle förfalla till betalning. Vid sammanträde den 12 maj behandlade bankfullmäktige direktionens framställning, och beslöt berättiga Finlands Bank att till den 30 juni 1961 på de utfärdade, på innehavaren ställda tre och sex månaders depositionsbevisen enligt direktionens prövning erlagga högst 5 % i årlig ränta.

I bankfullmäktiges protokoll av den 26 oktober antecknades, att ovannämnda depositionsbevis förutom till kreditanstalter säljes även till hugade kommuner.

Öppnandet av avdelningskontoret i Rovaniemi

Den 15 augusti 1960 öppnades avdelningskontoret i Rovaniemi för allmänheten.

I enlighet med bankfullmäktiges beslut fungerade under år 1960 såsom kontrollanter vid kontoret länsassessorn, vicehäradshövdingen Uno Viktor Halonen och kontorsefven, diplomekonomen Juho Kalervo Lahtinen och såsom deras suppleanter landssekreteraren, vicehäradshövdingen Vilho Johannes Haataja och stadssekreteraren, vicehäradshövdingen Aarne Johannes Koponen.

Försäljning av i Jyväskylä belägen gård och tomt

Medelst ett av bankfullmäktige vid sammanträde den 12 maj fattat beslut berättigades direktionen att åt hugad köpare för en köpesumma om 1 900 000 mark och på av direktionen preciserade köpevillkor försälja tomt n:o 11 i kvarteret n:o 5 i VII stadsdelen i Jyväskylä stad, omfattande 805 m², ävensom på tomtens belägna träbyggnader, vilka år 1948 hade inköpts med anledning av byggnadsarbetena på den där befintliga nya bankfastigheten.

Tillåtelse för Mortgage Bank of Finland Oy att ändra sin bolagsordning

Bankfullmäktige fattade den 23 november 1955 beslut om att Mortgage Bank of Finland Oy bör anskaffa medel genom att upptaga endast långfristig utländsk kredit, och en sålydande begränsning har även ingått i § 7 mom. 1 av bankens bolagsordning. I en skrivelse av den 6 april 1960 anhöll direktionen för Finlands Bank om bankfullmäktiges samtycke till sådan ändring av ovannämnda punkt i Mortgage Banks bo-

lagsordning, att det bleve för banken möjligt att anskaffa för dess utlåning behövliga medel även på den inhemska marknaden. Direktionen motiverade sin framställning sålunda: „Enligt lagen om hypoteksbanker har hypoteksbankerna rätt att anskaffa för sin rörelse erforderliga lånemedel genom utgivande av räntebärande obligationer och jämväl medelst annan upplåning, dock icke genom inlåning från allmänheten. Var och en av vårt lands hypoteksinrättningar representerar i allmänhet en viss grupp av penninginstitut, varför det är svårt att sälja av en av dem emitterade obligationer utanför ifrågavarande grupp. Erfarenheten har visat att försäljning av privata obligationslån i vidare utsträckning stöter på svårigheter. En utveckling av obligationsmarknaden och dess utvidgning att omfatta så vidsträckt kretsar som möjligt vore dock synnerligen angeläget. Finlands Banks dotterföretag, Mortgage Bank of Finland Oy, har goda förutsättningar att handha denna uppgift, då det kunde tillgodogöra sig den goodwill Finlands Bank åtnjuter och av denna få uppgifter om till buds stående kapital. Mortgage Bank kunde sålunda samla medel även av sådana investerare, bl. a. av försäkringsanstalterna, vilka ej i högre grad visat intresse för andra hypoteksinrättningars obligationer. Emedan de utländska lånen normalt på förhand är bundna vid bestämda industriobjekt, vore det möjligt för Mortgage Bank att med inhemskt kapital underlätta bl. a. finansieringen av kraftverkens byggnadsverksamhet. Då kostnaderna för Mortgage Banks verksamhet är synnerligen låga, skulle dess verksamhet på obligationsmarknaden dessutom kanhända vara ägnad att sänka de arvoden som av hypoteksbankerna uppbäres”. Dessutom påpekade direktionen, att bankfullmäktiges bifall erfordras för varje lån som av Mortgage Bank upptages.

Bankfullmäktige behandlade ärendet vid sammanträden den 6 april och den 12 maj samt biföll vid det sistnämnda sammanträdet till att § 7 mom. 1 av bolagsordningen för Mortgage Bank of Finland Oy får ändras sålunda, att det för banken är möjligt att anskaffa för dess utlåning nödvändiga medel även på den inhemska marknaden.

Statsrådet stadfäste ovannämnda ändring i bolagsordningen den 7 juli 1960.

Ny korrespondentbank

Vid sitt möte den 16 mars beslöt bankfullmäktige på direktionens framställning om antagande av bankinstitutet The Hanover Bank, New York, som korrespondentbank för Finlands Bank.

Inrättande av ny befattning och i vissa befattningar företagna förändringar

Bankfullmäktige införde under redogörelseåret på direktionens framställning i avlöningsstaten en sekreterarbefattning, avförde från densamma befattningarna som yngre forskare vid institutet för ekonomisk forskning samt överförde befattningarna som äldre forskare och den ena avdelningschefsbefattningen vid institutet till en högre grundlönekategori.

Förhöjning av befattningshavarnas avlöning

I överensstämmelse med den av riksdagen godkända lagen om ändring av lagen om tjänstemäns och befattningshavares avlöning beslöt bankfullmäktige vid sitt sammanträde den 1 juni på direktionens framställning och på grund av lönestegringen på den allmänna arbetsmarknaden om förhöjning med 3 %, dock med minst 1 500 mark per månad, retroaktivt från början av år 1960 av Finlands Banks ordinarie och extraordinarie befattningshavares avlöning, vilken på samma sätt som statens avlöning hade erlagts justerad enligt levnadskostnadsindex. Emedan den höjda avlöningen bildar ny bas för bankens befattningshavares avlöning, fastställde bankfullmäktige samtidigt för de ordinarie befattningshavarna nya grundlöner, vilka trädde i kraft den 1 januari 1960.

Ändring av § 5 och 6 i Finlands Banks pensionsstadga

Enär riksdagen godkänt lagen om justering av statspensionerna, vilken innehåller de allmänna principerna för justering av tjänstemannapensionerna på motsvarande sätt som om regleringen av tjänstemannaavlöningen är gällande utan att varje gång,

såsom hittills varit fallet, en särskild lag för reglering av pensionerna är nödvändig, framställde direktionen i en skrivelse av den 28 maj till bankfullmäktige att, emedan bankens pensions- och understödstagare i allmänhet är berättigade till pension eller understöd enligt samma grunder som gäller för statstjänstemännens pensionsrätt samt emedan justeringen av redan beviljade pensioner och understöd alltid har verkställts på samma sätt som justeringen av statspensionerna, ändamålsenligt vore att i Finlands Banks pensionsstadga införa en bestämmelse motsvarande ovannämnda lagstiftning, varvid även justeringen av bankens pensioner och understöd i överensstämmelse med löne regleringarna skulle bli likadan och lika smidig som statspensionernas justering.

Bankfullmäktige behandlade framställningen vid sammanträden den 1 juni och 25 augusti och beslöt vid sistnämnda tillfälle ändra § 5 och 6 i Finlands Banks pensionsstadga sålunda, att till § 5 fogas ett 4 moment av följande lydelse:

„Verkställes allmän förhöjning av avlöningen för innehavarna av bankens tjänst eller befattning, skall de pensioner för innehavare av tjänst eller befattning, vilka uträknats i enlighet med de före förhöjningen gällande avlöningarna, justeras i enlighet med de nya förhöjda avlöningarna. Justering av pensionerna bör i allmänhet verkställas även, då förhöjningen av avlöningarna berör endast en del av innehavarna av tjänst eller befattning.”

samt till § 6 ett sålydande 2 moment:

„Vad ovan i § 4 momentet stadgats om justering av pensionerna, äger motsvarande tillämpning på justering av understöd.”

Samtidigt beslöt bankfullmäktige, att de nya stadgandena skulle träda i kraft den 1 januari 1960.

Grunderna för extraordinarie befattningshavares och semestervikariers semester

På direktionens framställning beslöt bankfullmäktige den 26 oktober, att extraordinarie befattningshavare och semestervikarie i banken från och med början av år 1961 under varje kalenderår beviljas semester enligt följande grunder:

en och en halv arbetsdag för varje full månad, som han under sagda kalenderår varit i Finlands Banks tjänst, varvid 30 dagar anses motsvara en full månad och varvid även beaktas den månad, under vilken semestern skall åtnjutas, förutsatt att tjänsteförhållandet fortsätter;

tre veckor, dock minst 18 arbetsdagar, om den oavbrutna tjänstgöringen före semesterns begynnande varat ett år; och

en månad, dock minst 26 arbetsdagar, om den oavbrutna tjänstgöringen före semesterns begynnande varat fem år;

samt bestämde samtidigt,

att person, som före kalenderårets utgång uppnår sådan tjänstetid, som berättigar till längre semester, trots sin tidigare åtnjutna semester erhåller under samma kalenderår härav förorsakad semesterförlängning och

att de extraordinarie befattningshavare, vilka hittills varit berättigade till längre semester än vad som enligt det ovanstående skulle tillkomma dem, bevaras vid sin rätt.

Beviljade pensioner, familjepensioner och understöd samt beviljad begravningshjälp

Bankfullmäktige beviljade under det gångna året två pensioner enligt pensionsstadgan, tre familjepensioner enligt familjepensionsstadgan, två understöd och i två fall begravningshjälp. Pensionerna steg sammanlagt till 897 000 mark, familjepensionerna till 584 100 mark och understöden till 468 000 mark om året. Begravningshjälpen utgjorde sammanlagt 399 600 mark.

Kontrollanterna vid avdelningskontoren

Som kontrollanter vid bankens avdelningskontor och som deras suppleanter fungerar enligt bankfullmäktiges beslut följande personer under år 1961:

kontoret i *Björneborg*: kontrollanter filosofiedoktorn Frans Vihtori Härmä och direktören Yrjö Edvard Nurmi samt suppleanter borgmästaren Väinö Wilhelm Hahta och stadssekreteraren, vicehäradshövdingen Olavi Einar Koivisto;

kontoret i *Joensuu*: kontrollanter verkställande direktören Aleksanteri Vornanen

och häradskrivaren, vicehäradsöverintendenten Mauno Moilanen samt suppleanter köpman-
nen Aulis Erkki Tahvo Aho och rektor,
filosofiemagistern Aulis Olavi Waldemar
Koivusalo;

kontoret i *Jyväskylä*: kontrollanter polis-
mästaren, vicehäradsöverintendenten Eino Ilmari
Karpio och biträdande stadsdirektören, dip-
lomingenjören Veikko Johannes Tolamo
samt suppleanter justitierådsmannen Aaro
Tapio Häkkinen och direktören, agronomi-
och forstkandidaten Veikko Verner Vares-
maa;

kontoret i *Kotka*: kontrollanter stadssek-
reteraren, vicehäradsöverintendenten Kustaa Il-
mari Laaksonen och fabrikschefen, diplom-
ingenjören Mauno Sopanen samt suppleanter
justitierådsmannen Heikki Pajari och polis-
mästaren Eero Johannes Kettunen;

kontoret i *Kuopio*: kontrollanter borg-
mästaren Alvar Hjalmar Mikael Hurtt och
byråchefen Vilho Ruotsalainen samt sup-
pleanter hovrättsrådet Toimi Tulikoura och
agronomen Lauri Arvid Pekkarinen;

kontoret i *Lahti*: kontrollanter direktö-
ren Väinö Leonard Tuompo och borgmästa-
ren Aulis Evald Arjama samt suppleanter
direktören Esko Bruno Kunnas och justitie-
rådmannen Timo Johannes Tuori;

kontoret i *S:t Michel*: kontrollanter verk-
ställande direktören Lauri Ensio Auvinen
och hovrättsassessorn Jaakko Armas Kinnu-
nen samt suppleanter landskamreraren, vice-
häradsöverintendenten Veikko Armas Jäntti och
prorektorn, gymnastikläraren Pauli Veli
Vainio;

kontoret i *Rovaniemi*: kontrollanter kon-
torsechefen, diplomekonomen Juho Kalervo
Lahtinen och landssekreteraren, vicehärads-
överintendenten Vilho Johannes Haataja samt
suppleanter stadssekreteraren, vicehäradsöver-
intendenten Aarne Johannes Koponen och skatte-
inspektören, juriskandidaten Erkki Emanuel
Ollila;

kontoret i *Tammerfors*: kontrollanter
kommerserådet Alpo Pesonen och justitie-
borgmästaren Aarne Erkki Palomäki samt
suppleanter konsuln, verkställande direktö-
ren, ingenjören Lauri Veikko Virkkunen och
stadssekreteraren, vicehäradsöverintendenten Reino
Markus Lindroos;

kontoret i *Tavastehus*: kontrollanter verk-
ställande direktören Kaarlo August Noro och
vicehäradsöverintendenten Yrjö Jokiranta samt
suppleanter verkställande direktören, eko-
nomierådet Aleksis Tandefelt och direktören,
diplomekonomen Anders Gustaf Kuusterä;

kontoret i *Uleåborg*: kontrollanter justitie-
borgmästaren Jyrki Jalo Unto Tuominen
och tullförvaltaren, juriskandidaten Torsten
Wilhelm Öberg samt suppleanter kontors-
föreståndaren Mauno Ensio Niemistö och
rektorn, ekonomi- och agronommagistern Simo
Jaakko Peltonen;

kontoret i *Vasa*: kontrollanter borgmästa-
ren Axel Elias Laxén och länsrådet Alfred
Leskinen samt suppleanter chefen för om-
sättningsskattebyrån, juriskandidaten Åke
Johannes Helanko och fabrikschefen Ralf-
Erik Klockars;

kontoret i *Åbo*: kontrollanter direktören
Henrik Aarne Laaksonen och verkställande
direktören Väinö Johannes Jylhä samt sup-
pleanter verkställande direktören, lantbruks-
rådet Frans Einari Karvetti och länsrådet
Yrjö Hemminki Aliharmi.

Bankfullmäktige

Såsom bankfullmäktige fungerade under
år 1960 följande av riksdagens elektorer för
nämnda åliggande valda personer:

Eskola, Kustaa Oskari, lantbrukare,
Tanner, Väinö Alfred, jurisdoktor h.c.,
Aaltonen, Aimo Anselm, timmerman,
Wiherheimo, Toivo Antero, filosofiema-
gister,

Peltonen, Onni Evert, lokomotivförare,
Korsimo, Arvo Ilmari, kansliråd, kommu-
nikationsminister,

Murto, Yrjö Aleksanteri, funktionär,
Söderhjelm, Johan Otto, juris utriusque
doktor,

Uoti, Olli Johannes, politices kandidat.

De tre förstnämnda utgjorde de ordinarie
bankfullmäktige.

Som ordförande fungerade under hela året
ledamoten av bankfullmäktige Eskola och
som viceordförande ledamoten av bankfull-
mäktige Tanner.

Revisorerna

Till bankens revisorer för granskning av
1960 års räkenskaper utsågo elektorerne följande
personer:

Janhunen, Matti, chefredaktör, suppleant
Kivimäki, Erkki Antero, ekonom;

Laine, Lauri, lantbrukstekniker, suppleant
Wainio, Weijo Werner, politices doktor;

Helsingfors den 15 mars 1961.

KUSTI ESKOLA

Väinö Tanner
T. A. Wiherheimo
Arvo Korsimo
J. O. Söderhjelm

Aimo Aaltonen
Onni Peltonen
Yrjö Murto
Olli J. Uoti

Pertti Tammivuori

IVA5a 1961 68385.1
Riksdagens
Riksdagens bankfullmäktiges
berättelse för

1995-06-28

SUOMEN PANKKI
KIRJASTO